

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáckové ve věci

žalobce:

[redacted]
bytem [redacted]

proti

žalovanému:

Magistrát hlavního města Prahy
se sídlem [redacted]

za účasti:

1) [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená obecným zmocněncem [redacted]
bytem [redacted]

2) **Občanské sdružení Zemanka, IČO 22871781**
se sídlem Na Usedlosti 550/15, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2017, č. j. MHMP 1791711/2017, sp. zn. S-MHMP 993935/2017/STR,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4 ze dne 30. 3. 2017, č. j. P4/017196/17/OST/LAXA, sp. zn. P4/094869/15/OST/LAXA (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla dle § 94a odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění do 31. 12. 2017 (dále jen „stavební zákon“), a dle § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění do 19. 4. 2018, umístěna a povolena stavba – novostavba rodinného domu v [redacted] (dále jen „předmětná stavba“); stavebníkem je zúčastněná osoba 1) [dále jen „stavebník“].
2. Žalobce uvedl, že je mezujícím sousedem a spoluvlastníkem sousedícího rodinného domu s předmětnou stavbou a příslušnými pozemky. Úvodem své žaloby žalobce obsáhle shrnuje vývoj řízení, a to včetně řízení, které mu předcházelo a které skončilo zastavením řízení pro zpětvzetí žádosti. Tento přehled má sloužit na podporu jednoho z jím uvedených žalobních bodů, kdy brojí proti odstranění starších verzí projektové dokumentace (dále jen „PD“) ze správního spisu. Vzhledem k tomu, že žalobce tuto část neoznačil za žalobní body a své žalobní body uvádí v následující části žaloby, v níž ostatně mnohdy opakuje tvrzení z předchozí části, soud pro stručnost tuto první část žaloby v naraci rozsudku vypustil.
3. Soud současně konstatuje, že žaloba je s ohledem na svůj rozsah, strukturu, textaci, mnohonásobné opakování některých tvrzení, vzájemné odkazy, prolínání a odbočování od argumentační linie nepřehledná a místy nesrozumitelná, zejména není vždy dobře patrné ohraničení jednotlivých žalobních bodů, popř. i to, zda se jedná o samostatný žalobní bod, či jen o argumentaci pro již jinde definovaný žalobní bod.
4. Dle žalobce nemělo být řízení o žádosti stavebníka ze dne 16. 7. 2015 o vydání společného územního a stavebního povolení na předmětnou stavbu (dále jen „předmětná žádost“) prvostupňovým orgánem zahajováno (jeho oznámením ze dne 12. 11. 2015), neboť pro to nebyly splněny podmínky.
5. Žalobce uvedl, že stavebník podal obdobnou žádost již předtím dne 15. 12. 2014 (zde byl předmět řízení vymezen jako „novostavba rodinného domu [redacted]“). K ní byla prvostupňovým orgánem vydána dvě usnesení. Prvním došlo k vyloučení řízení o povolení stavby ze společného řízení, druhým bylo rozhodnuto o přerušení stavebního řízení. Obě usnesení byla odůvodněna tím, že předložená PD nesplňovala požadavky právních předpisů a že zastavěnost pozemku dle PD činila 35 %, oproti povolené zastavěnosti pozemku 30 % u rodinných domů. Dále prvostupňový orgán zaslal stavebníkovi výzvu ze dne 20. 2. 2015 k doplnění žádosti, kde jsou uvedeny její nedostatky (nemá náležitosti dle § 86 stavebního zákona a neposkytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby). Stavebník na tuto výzvu reagoval zpětvzetím žádosti a řízení bylo zastaveno usnesením prvostupňového orgánu.

6. V souvislosti s tím žalobce namítl, že k předmětné žádosti nebyla přiložena plná moc pro zastupování společností ADR, s.r.o. V reakci na námitky žalobce byla do správního spisu následně založena fotokopie plné moci ze dne 4. 8. 2018, předmět řízení vymezen jako „*novostavba rodinného domu* [REDACTED]“. Žalobce proto soudí, že prvostupňový orgán chybně akceptoval plnou moc pro řízení o předmětné žádosti, ač byla udělena pro řízení o předchozí žádosti stavebníka.
7. Žalobce měl za to, že předmětná žádost neodstranila vady předchozí žádosti stavebníka ze dne 15. 12. 2014 vytýkané mu výzvou ze dne 20. 2. 2015. Žalobce podotkl, že oproti předchozí žádosti stavebníka došlo ke změně názvu předmětné stavby, byl jinak označen stavebník a jeho zástupce, byly doplněny údaje o stavebním záměru. Dále je zde chybně uveden pozemek chodníku, na němž se předmětná stavba neumísťuje. Je zde uvedena pouze stavba rodinného domu, tedy není žádáno o žádnou dílčí stavbu podmiňující její realizaci ani další dílčí stavby dle PD (k tomu viz níže). Rovněž se hovoří o použití sousedního pozemku, přestože není doložen souhlas mezujícího souseda (během správního řízení toto majitelé sousedních pozemků výslovně odmítli).
8. U předložené PD rovněž nebyly vyřešeny výtky obsažené ve výzvě reagující na předchozí žádost stavebníka. Žalovaný měl za to, že předložená PD byla oproti předchozí PD účelově upravena autorizovaným projektantem, když velikost zastavěné plochy samotným rodinným domem má činit 239,2 m² a zastavěnost 29,6 %, a to oproti dříve uváděné zastavěnosti 35 %. Dle vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze (dále jen „OTPP“), zastavěná plocha u rodinných domů nesmí přesáhnout 30 % pozemku. Dle žalobce uvedl autorizovaný projektant vědomě rozdílné údaje v PD a správní orgány to akceptovaly s tím, že se jedná o odpovědnost autorizovaného projektanta. Tím rezignovaly na zjištění materiální pravdy. Naopak odmítly provést ověření změny zastavěnosti pozemku a kontrolu skutečné zastavěnosti pozemku.
9. Žalobci nebylo umožněno ani kopírování půdorysů předmětné stavby (úřední záznam z 23. 11. 2015, č. j. P4/153856/15/OST/LAXA), aby mohl sám zkontrolovat rozsah zastavěnosti pozemku.
10. V rámci výzvy ze dne 20. 2. 2015 k předchozí žádosti stavebníka prvostupňový orgán také žalobce upozornil, že předmětem žádosti a PD nejsou všechny stavby, které vyžadují umístění a které jsou nezbytné ke splnění požadavků předmětné stavby (dílčí stavby). Předmětem stavby dle prvostupňového orgánu byla konstrukce železobetonové rampy, vjezdových vrat a přilehlých opěrných zdí, kde však žalobce poukázal na to, že tyto stavby přiléhající k pozemku žalobce nejsou řešeny ve výkresové dokumentaci, nýbrž jen v písemné části s účelem řešení. Dílčí stavby nebyly popsány a nebylo doloženo, že předmětná stavba nebude mít negativní vliv na okolní stavby a pozemky, vyjádření o splnění podmínek OTTP je v rozporu s touto vyhláškou.
11. Dále dle žalobce nebyl v potřebném rozsahu zjištěn skutečný stav na předmětnou stavbou dotčených pozemcích. Při místním šetření dne 18. 12. 2015 nebyl zjištěn skutečný stav staveb, vzrostlé zeleně a stavebních pozemků, viz Protokol z ústního jednání spojeného s ohledáním místa. Tento protokol nedokládá řádné a objektivní vedení místního šetření. Nezjištění stavu dokládá to, že byla realizována celkem čtyři nahlížení k měněné PD, dále to, jaký stav uvádí prvostupňové rozhodnutí, a také stanovisko prvostupňového orgánu v přípisu označeném „*Usnesení o přerušení řízení a Výzva k doplnění žádosti*“ ze dne

29. 8. 2016, v němž je uvedeno, že předmětná žádost neposkytuje dostatečný podklad pro posouzení předmětné stavby, a nemá ve výroku náležitosti dle § 110 a § 86 stavebního zákona.

12. Tezi žalovaného vyjádřenou v napadeném rozhodnutí, že stav na pozemku byl zjišťován v řízení o odstranění dřívější stavby, považoval žalobce za zavádějící a rozporné, neboť v řízení o odstranění stavby žalovaný zamítl námitku, že nebylo uskutečněno místní šetření s odkazem na to, že místní šetření bylo provedeno v řízení o předmětné žádosti.
13. Dále, všechna stanoviska dotčených orgánů byla vydána pro jiné řízení, tj. o předchozí žádosti stavebníka. Tato stanoviska již tehdy nesplňovala zákonné požadavky, neboť výzva prvostupňového orgánu ze dne 20. 2. 2015, bod B.2, dle žalobce uvádí, že stanoviska byla vydána k jiné PD, než která je žádostí řešena.
14. K datu vydání prvostupňového rozhodnutí měla všechny stanoviska „prošlou“ dobu stanovené platnosti, byla vydána k jinak označené stavbě a k nesouhlasné PD předložené k 4. nahlížení do spisu.
15. Prvostupňový orgán rovněž nedal účastníkům řízení možnost seznámení se se spisem před vydáním rozhodnutí, jak požaduje § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Žalobce nebyl seznámen s podanými vyjádřeními účastníků řízení k 4. nahlížení do spisu a s doplněním spisu o listinu „*Podrobný inženýrsko-geologický a hydrogeologický průzkum*“ (dále jen „IGHP“) a nebyl vyzván k takovému seznámení.
16. Prvostupňový orgán také ve všech čtyřech oznámeních k nahlížení a předložení vyjádření k PD od účastníků řízení a v prvostupňovém rozhodnutí uvedl další, dílčí stavby, o jejichž realizaci stavebník v předmětné žádosti nežádal. Jedná se o celkem 15 dílčích staveb, u nichž není řešen požadovaný stav (např. nejsou upraveny rozměry min. délky, které umožňují délku až 0,0 m), nejsou v předmětné žádosti, leč jsou obsaženy v oznámení prvostupňového orgánu ze dne 12. 11. 2015.
17. Žalobce také namítl, že prvostupňový orgán vyřadil k 4. nahlížení do spisu PD předloženou k 1. až 3. nahlížení. Pro 4. nahlížení byla k dispozici pouze nová PD (výkresová dokumentace), vyřazení výkresů pak znemožnilo vyhodnocení námitek žalobce uplatněných během řízení, včetně posouzení námitek ze strany žalovaného v rámci odvolacího řízení. Žalobce považoval vyřazení PD za záměrné.
18. Písemná část PD uvádí, že nejsou požadovány výjimky a úlevová opatření, včetně výjimek týkajících se zastavěnosti a odstupu dílčích staveb od hranice pozemku žalobce. K tomu žalobce opět poukázal na účelovou úpravu PD k předmětné žádosti, kde je zastavěnost pozemku v souladu s OTTP. Žalobce podotkl, že zastavěnost pozemku by v rámci soudního řízení měla být ověřena znaleckým posudkem.
19. Dílčí stavby – nová opěrná zeď, železobetonová rampa a zákryt posuvných vrat – nedodrží odstup staveb od hranice pozemku 3 m. V průběhu správního řízení přitom žalobce uplatňoval věcné řešení uvedených staveb a minimální odstup od svého pozemku 2 m.
20. Nová opěrná zeď na hranici s pozemkem není v PD uvedena v souladu s § 79 odst. 1 stavebního zákona. Po odstranění garáže vykazuje návrh opěrné zdi v PD rozporné údaje. Předložená verze statického posouzení (dále jen „SP“; pozn. soudu, verze z 06/2014 se vztahuje k rodinnému domu, verze z 05/2016 k nové opěrné zdi) není konečná a závazná. Nebyl doložen požadovaný geologický průzkum odstraněné garáže. V SP předloženém

Shodu s prvopisem potvrzuje

v rámci PD, je uvedeno, že geologický průzkum nebyl proveden, což není dokladem nepoškození sousedního pozemku realizací stavby. Zabezpečení ochrany sousedního pozemku před sesuvem je přitom povinnou podmínkou PD dle vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb (dále jen „VDS“). Žalobce uplatnil v řízení požadavek na pořízení fotodokumentace stavu nynější opěrné jižní stěny garáže a navazující kamenné opěrné zdi, který však nebyl ve správním řízení řešen a byl odmítnut. Žalobce proto do správního spisu založil vlastní fotodokumentaci. Žalobce nepovažoval za kontrolovatelná a přijatelná „odkladná“ řešení zabezpečení ochrany majetku před sesuvem, uvedená v dokumentaci až v dalším stupni.

21. Nová opěrná zeď není uvedena v textové části PD, není vymezen způsob její realizace, nýbrž jen konstatována její existence. Opěrná zeď mění ráz zástavby a narušuje urbanistické a architektonické hodnoty území. Správní orgány neposoudily tyto námitky z pohledu veřejného zájmu. Změna výšky opěrné zdi z 2,8 m na výšku 1,9 až 2,2 m je v rozporu s písemnou částí PD, kde je uvedeno, že opěrná zeď bude výškově navazovat na opěrné zdi sousedících pozemků. Opěrná zeď je svou výškou a osazením 1,5 m vysokými plotovými dílci Nylofor řešením architektonicky cizorodým a nežádoucím pro danou oblast. Návrh opěrné zdi mění ráz náměstíčka, místa otevřených zahrad.
22. Návazně na žalobní námitku, že žalobci nebylo umožněno seznámit se s IGHP, žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí zaujalo stanovisko, že PD a IGHP nejsou v rozporu, s čímž žalobce nesouhlasí. PD nerespektuje doporučení obsažená v IGHP, protože jej nelze použít pro posouzení vsakovacího zařízení. Není dodržen odstup minimálně 3 m od předmětné stavby, když v PD navazuje na její základy. Není dodržena doporučená hloubka 2 m vsakovacího tělesa, hloubka dle PD činí pouze 0,3 m. Vsakovací těleso není navrhováno do nezamrzající hloubky, včetně přírodní trubní trasy, není také osazena doporučená retenční jímka. Realizace vsakovacího zařízení není v PD řešena jako samostatná dílčí stavba a nesplňuje podmínky pro dokumentaci dílčí stavby dle VDS. Vsakovací zařízení dle PD tedy změní a naruší hydrologické a hydraulické poměry stavebního a sousedních pozemků. Žalobce dodal, že z výše uvedených důvodů zřejmě nebyl IGHP zařazen do PD pro předmětnou žádost.
23. Žalobce uzavřel, že s ohledem na průběh správního řízení pochybuje o nepodjatosti odpovědných pracovníků.

Vyjádření žalovaného

24. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Předně zdůraznil, že je právem stavebníka svou žádostí volně nakládat, protože mu nic nebránilo vzít svou žádost ze dne 15. 12. 2014 zpět, což vedlo k zastavení řízení.
25. Co se týče nedoložení plné moci k předmětné žádosti, žalovaný se s námitkou vypořádal na str. 20 napadeného rozhodnutí. Nedostatek žádosti ve formě nedoložení plné moci je plně zhojitelný a plná moc byla k předmětné žádosti přiložena. Rovněž není zřejmé, jak by toto mohlo zasáhnout do práv žalobce.
26. Dle žalovaného nelze srovnávat řízení o předmětné žádosti s řízením o předchozí žádosti, které bylo zastaveno pro zpětvzetí. Správní orgány se v předmětném řízení zabývaly výlučně předmětnou žádostí. Náležitosti předchozí žádosti a s ní související postup v řízení jsou tudíž pro projednávanou věc zcela irelevantní.

27. Stran 15 dílčích staveb neuvedených v předmětné žádosti žalovaný podotkl, že prvostupňový orgán zahájil řízení pro stavby uvedené v žádosti a dále uvedl v oznámení stavby, které byly uvedeny v předložené PD a které vyžadovaly umístění či stavební povolení, což je správný postup.
28. Žalovaný se ohradil proti tomu, že by byla PD jakýmkoli způsobem účelově měněna a doplňována. Stavebník na základě podaného odvolání upřesnil některé části dokumentace. S tímto upřesněním byl žalobce seznámen (přípis ze dne 17. 10. 2017). Žalovaný dne 25. 10. 2017 do správního spisu žalovaného nahlédl a měl možnost nahlédnout do celého správního spisu, tedy včetně správního spisu prvostupňového orgánu. O nahlížení do spisu byl sepsán protokol, na jehož zadní straně bylo velmi podrobné vyjádření žalobce. Žalobce se dále vyjádřil v dopise ze dne 1. 11. 2017.
29. Jelikož žalobce v žalobě opakuje stejné námitky, které byly vypořádány v napadeném a prvostupňovém rozhodnutí, žalovaný na ně plně odkázal. Dodal, že se jedná o umístění a povolení rodinného domu o jedné bytové jednotce a nejedná se o nijak rozsáhlou stavbu. Veškeré námitky žalobce byly rozebrány a velmi pečlivě odůvodněny. Navíc je předmětná stavba realizována v místě, kde již rodinný dům stál. Dle žalovaného nezasáhne realizovaná stavba do práv žalobce a nijak nenaruší jeho pohodu bydlení.

Další vyjádření stran

30. V replice žalobce zopakoval své argumenty ze žaloby. Žalobce uvedl, že nesrovnával obě žádosti stavebníka, jak tvrdil žalovaný, pouze průběhem prvního řízení dokládal své námitky v druhém řízení. Pokud pak žalovaný tvrdil, že náležitosti první žádosti stavebníka jsou pro řízení o předmětné žádosti irelevantní, žalobce nechápe, proč tedy byla akceptována stanoviska dotčených orgánů připojená k první žádosti stavebníka.
31. Ohledně PD žalobce upozornil, že při ústním jednání byla předložena výkresová dokumentace datovaná 06/2014, přestože např. „Požárně bezpečnostní řešení – D.1.3“ hovoří o dokumentaci z 07/2014, tutéž dataci zmiňuje např. stanovisko Odboru životního prostředí a dopravy prvostupňového orgánu. Žádný z výkresů s datem 07/2014 nebyl do spisu založen, takové výkresy byly přiloženy jen k předchozí žádosti stavebníka. Do spisu pak byla ke 2. nahlížení založena nová PD s datem 02/2016 a byla odstraněna ta s datem 06/2014, současně s tím také nezávazné SP k navrhované nové opěrné zdi odstraňované garáže. K 3. nahlížení byla dle žalobce opět změněna výkresová část PD (s datem 02/2016) a upřesnění SP.
32. Co se týče dílčích staveb, žalobce podotkl, že nejsou v PD řešeny jako samostatné objekty a nejsou v souladu s VDS, v písemné dokumentaci je 7 dílčích staveb řešeno pouze názvem a stručným popisem. V průběhu řízení pak byl počet dílčích staveb upraven na celkových 16. Odstup dílčích staveb (opěrné zdi, železobetonová rampa) je v rozporu s čl. 8 OTTP, dle něhož má odstup činit alespoň 1,5 m.
33. Nezávaznost SP je řešena stanovením podmínky v prvostupňovém rozhodnutí, že nejpozději s informací o zahájení předmětné stavby bude doloženo, že SP je v souladu s IGHP, který však dle žalobce neřeší únosnost půdy v prostoru (zbouraných) garáží. Nepředložení geologického průzkumu přitom bylo jedním z důvodů nepřijetí předchozí žádosti stavebníka.
34. Žalobce rovněž uvedl novou námitku – prvostupňový orgán si nevyžádal stanovisko Odboru památkové péče, ač je předmětná stavba v památkově chráněném území. K tomu

soud konstatuje, že novou žalobní námitku považuje za opožděnou. V souladu se zásadou koncentrace lze žalobní body uplatnit výlučně ve lhůtě pro podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s. (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2008, č. j. 8 Afs 91/2007-407, ze dne 26. 8. 2013, č. j. 8 As 70/2011-239, či ze dne 31. 8. 2017, č. j. 10 Afs 330/2016-36). Předmětný žalobní bod však nebyl v žalobě obsažen, a to ani ve formě tzv. zárodku, ani se nejedná o rozvinutí některého řádně uplatněného žalobního bodu. Nadto správní spis inkriminované vyjádření obsahuje (viz str. 40 prvostupňového rozhodnutí) a žalobce na něj, jakožto součást spisu, odkazuje v žalobě na str. 19, cit. „MHMP-Odbor památkové péče, závazné stanovisko z 02.09.2014“.

35. Žalovaný se v dalším vyjádření znovu ohradil proti nařčení z manipulace se spisem a dodal, že je zcela běžné, že stavebník doplňuje a upravuje PD včetně výkresů, přičemž žalobce byl se všemi novými a upravenými výkresy a PD seznámen. To dokládají i rukou psané námitky žalobce zapsané do protokolu o seznámení, s nimiž se vypořádalo prvostupňové rozhodnutí. Následně žalovaný zopakoval, že předmětná stavba bude zbudována na místě, kde již stál rodinný dům, který nebyl delší dobu obýván.
36. Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval tak, že manipulaci spisem dokládá jeho fotografie listiny „Obsah spisu“, kde je zachyceno vložení plné moci od stavebníka do spisu. Žalobce dále poznamenal, že disponuje fotokopii starších, ze spisu odstraněných výkresů. Konečně žalobce rozporoval, že již zbouraný rodinný dům nebyl delší dobu obydlen.

Posouzení žaloby soudem

37. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
38. Soud předně k některým, obecně formulovaným žalobním bodům uvádí, že rozsah a kvalita soudního přezkumu se odvíjí od formulace žalobních bodů. Je to žalobce, kdo se domáhá přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí. Soud pak podle § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkumává napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Je tak výlučně na žalobci, aby v podané žalobě konkrétně specifikoval skutkové a právní důvody, pro které se domáhá soudního přezkumu napadeného rozhodnutí. Neučiní-li tak, respektive uplatní-li žalobce námitku toliko v obecné rovině, soudu nezbude než žalobou napadené rozhodnutí přezkoumat taktéž toliko v obecné rovině. Soud totiž není oprávněn a rovněž ani povinen na žalobní body jakkoliv usuzovat nebo je dovozovat. K obdobnému závěru dospěl i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, ve kterém konstatoval, že „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“
39. Dále soud zdůrazňuje, že žalobce v žalobě ve značném rozsahu jen opakuje, co již namítal v odvolání (popř. již v námitkách v rámci stavebního řízení), byť v některých případech svou argumentaci poněkud rozvíjí. Za situace, kdy žalobce vůči vypořádání odvolacích námitek neuplatňuje konkrétní a usouvztažněné pochyby, argumentaci správních orgánů

Shodu s prvopisem potvrzuje

konkrétně nevyvrací, s jednotlivými úvahami správních orgánů přímo nepolemizuje, ale jen opakuje to, na co už bylo reagováno, se soudu neotvírá možnost, aby působil jako arbitr mezi konkurujícími argumenty. Role soudu proto zůstává v tom, aby přezkoumal, zda úvahy správních orgánů jsou racionální a logicky soudržné, přičemž v tomto ohledu v napadeném rozhodnutí soud žádné deficity, které by měly vliv na zákonnost rozhodnutí, neshledal. Soud proto níže k jednotlivým námitkám stručně uvádí argumentaci žalovaného obsaženou v napadeném rozhodnutí, s níž se ztotožňuje, případně se vyjadřuje k některým novým okolnostem.

40. Soud nejprve považuje za vhodné ozřejmit vztah řízení o žádosti stavebníka ze dne 15. 12. 2014 a řízení o předmětné žádosti. Ztotožňuje se s vyjádřením žalovaného, že obě správní řízení jsou od sebe procesně izolovaná. Soud proto není oprávněn přezkoumávat první zmíněné řízení, popř. rozhodnutí, kterým skončilo. Soud vnímá, že žalobce se fakticky nedožaduje přezkumu prvně zmíněného řízení a používá jej jako argumentaci ke srovnání postupu správních orgánů oproti druhému, relevantnímu řízení, přesto je nutné tuto skutečnost zdůraznit.
41. Přestože jsou ovšem obě řízení od sebe oddělená, mají totožný předmět, v čemž se soud opět přiklání k názoru žalovaného. Žalobce poukazuje na určitou odlišnost v jeho formulaci, zde ovšem soud konstatuje, že se skutečně jedná o totožnou stavbu – jediným rozdílem v předmětné žádosti oproti žádosti předchozí je vypuštění čísla popisného. Tuto změnu stavebník v předmětné žádosti zdůvodnil tím, že novostavbě bude přiděleno nové číslo popisné (odlišné od dříve odstraněné stavby). Žalobce přitom až na upozornění na změnu ve formulaci předmětu řízení nepředestřel žádnou konkrétní argumentaci, z níž by vyplývalo, že se jedná o kvalitativně odlišnou stavbu oproti žádosti stavebníka ze dne 15. 12. 2014.
42. V souvislosti s tím soud zdůrazňuje, že prvostupňový orgán nemohl „nezahájit“ řízení o předmětné žádosti, jak se mylně domnívá žalobce. Dle § 94a odst. 1 stavebního zákona *podá-li žadatel žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení a připojí společnou dokumentaci, je zahájeno společné územní a stavební řízení* – prvostupňový orgán tedy neměl žádnou diskreci řízení nezahájit, řízení bylo zahájeno podáním předmětné žádosti.
43. Pokud jde o plnou moc udělenou stavebníkem společnosti ADR, s.r.o., soud znovu souhlasí s žalovaným (str. 20 napadeného rozhodnutí). Plná moc byla udělena nikoli pro konkrétní řízení (myšleno procesně, tedy pod určitou spisovou značkou), nýbrž pro určitý předmět – předmětnou stavbu, a jak soud uvedl výše, předmět řízení se neměnil. Plná moc je ve správním spisu založena, a i kdyby nebyla založena hned od počátku s předmětnou žádostí, jednalo by se o odstranitelnou vadu žádosti (která byla odstraněna). Nutno dodat, že žalobce zde ani nehájí svá práva a oprávněné zájmy, protože zahájení řízení bez zplnomocnění a vědomí určité osoby, tj. v daném případě stavebníka, by mohlo zasáhnout výlučně do práv této osoby.
44. Stran žalobcem sporovaného dostatečného zjištění skutkových okolností, prvostupňový orgán je zjišťoval při místním šetření dne 18. 12. 2015, viz str. 6 napadeného rozhodnutí (obdobně str. 23 prvostupňového rozhodnutí), kde je konstatováno i to, že na dotčeném pozemku bylo již předtím povolováno odstranění předchozí stavby. Další místní šetření označil žalovaný za zbytečné a neekonomické. Soud podotýká, že žalobní námitka je zcela obecná (zní: protokol nedokládá řádné a objektivní vedení místního šetření) a podložená

jen tím, že k měněné PD byla realizována čtyři nahlížení a že prvostupňový orgán vyzval stavebníka k doplnění žádosti. Tyto okolnosti však dle náhledu soudu nijak nepodporují závěr, že prvostupňovému orgánu nebyly poměry staveniště dobře známy. Výzva stavebníkovi a úpravy PD svědčí toliko o (později odstraněných) nedostatcích předmětné žádosti a PD, tedy o pochybení stavebníka, nikoli prvostupňového orgánu.

45. Co se týče otázky zastavěnosti, dle čl. 50 odst. 12 písm. a) OTTP *plocha zastavěná nadzemními stavbami na pozemku rodinného domu nesmí přesáhnout u rodinných domů, mezi nimiž je volný prostor, dvojdomů a koncových sekcí řadových domů, 30 % plochy pozemku rodinného domu*. Z PD jasně vyplývá, že tato hranice nebyla překročena (str. 9 a 12 průvodní zprávy a str. 4 souhrnné technické zprávy). Napadené rozhodnutí se na str. 9 vypořádalo s odvolací námitkou žalobce tak, že ověřilo údaje – zastavěnost samostatným rodinným domem a zastavěnost celého pozemku, jak vyplývají z průvodní zprávy, a porovnávalo je s OTTP. Naopak žalovaný odmítl žalobcem navrhovaný postup porovnávat údaje z řízení o žádosti stavebníka ze dne 15. 12. 2014 s předmětnou žádostí.
46. Soud tomuto postupu žalovaného nemá co vytknout, neboť žalobce neuvedl žádné podložené pochybnosti o správnosti PD a údajů o zastavěnosti. Žalobce upozornil, že v řízení o žádosti stavebníka ze dne 15. 12. 2014 byla uvedena plocha zastavěného území 35 %, zatímco v předmětné žádosti je 29,6 %. Pouze na základě porovnání těchto hodnot žalobce usoudil na účelovou úpravu PD, kdy má zřejmě za to, že stavebník, resp. autorizovaný projektant, vědomě uvádí nepravdivé údaje. Tento závěr ovšem z ničeho nevyplývá a žalobce ho naprosto ničím nedokládá. Za těchto okolností nebyly správní orgány povinny přistoupit k širšímu přezkumu správnosti PD, nebylo rovněž vyvráceno tvrzení stavebníka, že nejsou žádány úlevy a výjimky, a soud nemá za to, že by měl být vypracován znalecký posudek.
47. Stran neumožnění kopírování půdorysů stavby za účelem kontroly rozsahu zastavěnosti žalobcem, soud uvádí, že z úředního záznamu z 23. 11. 2015, č. j. P4/153856/15/OST/LAXA, plyne, že kopie dokumentace stavby (půdorys 1.PP a 1.NP) nebyla poskytnuta s odkazem na § 168 odst. 2 stavebního zákona, když žalobce neměl souhlas pořizovatele dokumentace ani vlastníka předmětné stavby. Soud tento postup shledává zákonným a dodává, že žalobce měl možnost zcela a bez omezení nahlížet, což se pro případné ověření zastavěnosti jeví dostačujícím.
48. Ohledně dílčích staveb, které dle žalobce nebyly v textové části předmětné žádosti uvedeny, soud přisvědčuje žalovanému, který poukázal na to, že prvostupňový orgán uvedl v oznámení ze dne 12. 11. 2015 seznam všech dílčích staveb tak, jak vyplývaly z předmětné žádosti (která dílčí stavby výslovně zmiňuje) a PD. Předmět řízení byl tedy všem účastníkům řízení znám.
49. Pokud jde o železobetonovou rampu, soud odkazuje na str. 13 napadeného rozhodnutí a str. 33 prvostupňového rozhodnutí: jedná se o šikmou zpevněnou plochu, která je situována na hranici pozemku, což je v daném území obvyklé, a neovlivňuje sousední pozemky. Vlastník sousedního pozemku (žalobce) přitom nemůže vznášet a nárokovat provedení sousední stavby (rampy). K poukazům žalobce na nesrovnalosti v dokumentaci správní orgány uvedly, že žalobce účelově vybírá specifické detaily z různých výkresů, které však nejsou z důvodu přehlednosti popsány se všemi detaily. Prvostupňový orgán pak na str. 23 svého rozhodnutí podotýká, že rampa je v technické zprávě dostatečně popsána, jedná se o způsob vyrovnaní terénních rozdílů, může být proto situována až na

hranici pozemku, přičemž žádný právní předpis nepožaduje určitý odstup od hranice sousedních pozemků.

50. Na str. 23 prvostupňového rozhodnutí je také vypořádána námitka, že nebyla uvedena vjezdová vrata – vstupní vjezdová brána je popsána na str. 4 souhrnné technické zprávy (pozn. soudu, jedná se o str. 3) a je uvedena také ve výkresové části. Soud podotýká, že zatímco ve správním řízení žalobce tvrdil, že vjezdová vrata nejsou v písemné části PD, v žalobě naopak tvrdil, že nejsou ve výkresové části. V každém případě však soud nemůže žalobci přisvědčit.
51. K odstupům dílčích staveb (nová opěrná zeď, železobetonová rampa a zákryt posuvných vrat) napadené rozhodnutí na str. 10 uvádí, že čl. 8 OТПP stanoví odstupové vzdálenosti pro předmětnou stavbu – rodinný dům, přičemž tyto byly dodrženy. Naproti tomu u dotčených dílčích staveb se odstupy od hranic pozemku ani od sousedních domů podle OТПP neposuzují. Soud dodává, že čl. 8 odst. 5 OТПP stanoví odstup 1,5 m u *samostatné garáže, drobných staveb a stavby pro podnikatelskou činnost na pozemku rodinného domu*. U opěrné zdi, která má sloužit k zabránění sesuvu půdy ze sousedního pozemku, by byl požadavek na odstup od něj absurdní (navíc plní funkci plotu, což je opět stavba, která se ze své povahy realizuje na hranicích pozemku), železobetonová rampa je v zásadě terénní úpravou a vjezd na pozemek může být situován na hranicích s mezujícím pozemkem, přičemž vrata/brána jsou technickou součástí oplocení, a nikoli drobnou stavbou (tou je např. kůlna).
52. Co se týče nové opěrné zdi, soud nejprve odkazuje na str. 5 napadeného rozhodnutí, která objasňuje, jaké požadavky klade VDS na PD, přičemž konstatuje, že je předmětná stavba s těmito požadavky v souladu. Žalobce během správního řízení nevznesl konkrétní námitku nesouladu PD s VDS, omezil se na vágní teze, že PD není v souladu s právními předpisy, se stanovisky dotčených orgánů, neřeší rozpory a ochranu práv a oprávněných zájmů účastníků řízení. U opěrné zdi uvedl jen to, že zabezpečení ochrany sousedního pozemku před sesuvem je povinnou podmínkou PD (k tomu viz níže). Žalobce pak tyto své námitky nijak neupřesnil ani v žalobě, pročež soud aprobejuje postup žalovaného, který na zcela obecnou odvolací námitku reagoval obecným vypořádáním.
53. Řešení opěrné zdi je podrobně popsáno na str. 7 napadeného rozhodnutí. Předně je poukázáno na to, že skutečný stav jižní stěny již zbourané garáže, kdy tato zbývající stěna bude ponechána ve funkci dočasné opěrné stěny, je prvostupňovému orgánu znám z řízení o povolení odstranění předchozího rodinného domu (soud dodává, že řízení o povolení odstranění předchozího rodinného domu nemůže být předmětem přezkumu v tomto řízení). Kolmé stěny garáže budou zachovány a demontovány až po realizaci nové opěrné zdi. Provádění nové opěrné zdi je podrobně popsáno v SP z 05/2016 (k SP z 06/2014 a únosnosti půdy viz níže). Součástí PD je podrobné řešení opěrných zdí, včetně řezů, z nichž je patrné zachování stávající výšky terénu při hranicích pozemku dotčeného předmětnou stavbou. Dále je konstatováno, že nová opěrná zeď bude navazovat na stávající oplocení, což vyplývá z výkresů č. D.1.1.20, č. D.1.1.17 a č. D.1.1.17b. Z SP dle žalovaného vyplývá, že bude-li nová opěrná zeď provedena dle PD, nemělo by dojít k ohrožení pozemku žalobce, přičemž za PD odpovídá dle § 159 stavebního zákona projektant.
54. Ohledně SP napadené rozhodnutí na str. 17 uvádí, že jeho zpracovatel zmínil, že neměl k dispozici inženýrsko-geologický průzkum. Proto při posouzení počítal s únosností základové půdy $R_{dt} = 150 \text{ kPa}$ s tím, že byla-li by nakonec zjištěna nižší únosnost, bylo by

nutné návrh předmětné stavby upravit. V IGHP je posléze uvedeno, že základové poměry v místě rodinného domu jsou jednoduché a kvalita základové půdy se nebude výrazně měnit. Na str. 5 IGHP je jakožto nejnížší hodnota R_{dt} uvedeno 250 kPa, tato hodnota zjištěná geologem tak výrazně převyšuje hodnotu uvažovanou v SP. Ačkoli je tedy únosnost základové spáry předpokládaná statikem potvrzena a překročena, prvostupňové rozhodnutí v podmínce č. 7 výroku II. stanoví, že nejpozději s informací o zahájení předmětné stavby stavebník doloží, že SP je v souladu s IGHP. Dle žalovaného tato podmínka reflektuje, že podstatné je ověření skutečného stavu podloží v základové spáře po jejím odkrytí a převzetí geologem a statikem. Žalovaný na str. 14 napadeného rozhodnutí ještě poznamenal, že inženýrsko-geologický průzkum se váže na určitou lokalitu, nikoli na určité zařízení, čímž je vypořádána námitka žalobce, že nebyla řešena únosnost pozemku pod novou opěrnou zdí.

55. Soud pokládá postup a závěry správních orgánů za logické a racionální, včetně uložení podmínky, a to jak jejího obsahu, tak časového ukotvení. Pokud žalobce tvrdí, že splnění podmínky je pro něj nekontrolovatelné, soud zdůrazňuje, že žalobce není tím, kdo má splnění podmínek napadeného rozhodnutí kontrolovat. Toto oprávnění a povinnost náleží stavebnímu úřadu.
56. Stran stanovisek dotčených orgánů prvostupňové rozhodnutí (str. 35) uvádí, že nebylo třeba nových stanovisek, neboť nedošlo k takové změně předmětné stavby, která by vyvolala potřebu projednání s dotčenými orgány. Napadené rozhodnutí (str. 10) doplňuje, že předmět žádosti stavebníka ze dne 15. 12. 2014 je shodný s předmětnou žádostí, závazná stanoviska se týkají téže stavby a jsou tudíž platná. Všechna závazná stanoviska (celkem 7, uvedena na str. 11 napadeného rozhodnutí) mají totožný předmět a neomezenou platnost. Soud dodává, že některá z předložených, ovšem nikoli závazných stanovisek mají skutečně omezenou dobu platnosti (jeden, či dva roky), leč tato nezávazná stanoviska (uvedena na str. 40/41 prvostupňového rozhodnutí jakožto vyjádření) nejsou pro věc rozhodná.
57. Pokud jde o námitku chybějící IGHP ve správním spisu, k okolnostem založení IGHP se vyjadřuje napadené rozhodnutí na str. 13. Zde odkazuje na str. 37 prvostupňového rozhodnutí, dle něž byl IGHP předložen spolu s předmětnou žádostí, o čemž svědčí fakt, že je uveden v úvodu seznamu dokladů, podkladů a stanovisek k předmětné žádosti. Soud podotýká, že IGHP je součástí předloženého správního spisu a je uveden ve zmiňovaném seznamu. Dále na něj odkazuje prvostupňové rozhodnutí (str. 13 a 22, dle nichž je součástí dokumentace a byl předložen spolu s předmětnou žádostí). Konečně z něj vychází i odvolací námitka žalobce (nesoulad PD s IGHP, viz níže), z níž je zřejmé, že přinejmenším před vydáním napadeného rozhodnutí byl žalobce s IGHP seznámen. Ostatně žalobce své tvrzení, že neměl možnost seznámit se s IGHP před vydáním prvostupňového rozhodnutí, ničím nedoložil.
58. Ohledně tvrzené manipulace se správním spisem spočívající v odstranění starší PD ze spisu soud nejprve konstatuje, že předložený spis obsahuje PD ve své finální verzi, tj. té, která byla podkladem pro prvostupňové rozhodnutí. Soud ve spisu nenalezl starší verze těch výkresů, u nichž je tabulka s revizemi, tudíž je evidentní, že musela existovat i jiná, nerevidovaná verze.
59. Soud však v tomto postupu nespatřuje manipulaci se spisem, která by měla zakládat procesní vady řízení. Je nutné odmítnout tezi žalobce, že správní orgány nemohly posoudit, zda PD zapracovala námitky účastníků řízení a výzvu prvostupňového orgánu.

Shodu s prvopisem potvrzuje

K takovému vyhodnocení je zcela dostačující, že měl prvostupňový orgán k dispozici finální PD, s tabulkou revizí, kterou mohl bez potíží komparovat s námitkami a výzvou. Tato finální verze PD je přitom jako jediná relevantní pro správní rozhodnutí a je závazná pro stavebníka. Jak přitom plyne i z tvrzení žalobce, měl možnost se během správního řízení při nahlížení postupně seznámit s vývojem PD (dokonce tvrdí, že disponuje fotokopii odstraněných výkresů). Navíc se úpravy PD netýkaly střešní stavby rodinného domu, nýbrž dílčích staveb.

60. Co se týče neshody PD a IGHP, soud nepochybně, že řešení obsažené v PD přesně neodpovídá některým doporučením v IGHP. Napadené rozhodnutí na str. 12/13 odkazuje na zasakovací těleso, jak je popsáno v PD v části D.1.4.1. – Zdravotně technická instalace. Byly provedeny nálevové zkoušky s tím, že vsak dešťových vod do svrchních partií jílových navážek by přirozeně bez úpravy nebyl možný. Dešťové vody budou svedeny do akumulací plastové jímky, zasakovací těleso má tvořit jen bezpečností přeliv z této jímky. Žalovaný opět zdůraznil, že PD byla zpracována autorizovaným inženýrem. Poté žalovaný shrnul obsah IGHP, dle něž je zasakování srážkových vod umožněno jen v malém objemu a v delších časových intervalech, dále uvádí doporučení pro vsakovací objekt, označuje vsakování do zásypu základových konstrukcí jakožto nepřipustné a doporučuje realizaci retenční jímky pro zadržování užitkové vody.
61. Žalovaný uzavřel, že PD a IGHP nejsou v rozporu, s čímž se soud ztotožňuje. Jak PD, tak IGHP poukazují na obtížné přirozené vsakování vody. IGHP doporučuje realizaci vsakovacího tělesa, PD vsakovací těleso obsahuje. Nutno akcentovat, že IGHP zvolilo formu doporučení, a nikoli kategorického příkazu, a PD toto doporučení respektuje. Nadto veškeré parametry vsakovacího tělesa jsou také uvedeny jako doporučení, popř. jsou uvozena slovy „např.“ (žalobcem zmiňovaná nedodržená hloubka 2 m), či slovem „zvážit“ (žalobcem uváděná nezamrzající hloubka). Vsakovací těleso popsané v IGHP tak lze vnímat jako určitý model vsakovacího tělesa, který není závazný a lze jej nahradit jiným, s adekvátními vsakovacími parametry.
62. Jediným striktním a výslovným zákazem v IGHP je zákaz vsakování do zásypu základových konstrukcí, který porušen není – ke vsakování bude použito doporučené vsakovací těleso. Vsakovací těleso sice není navrženo v odstupu 3 m od předmětné stavby, dle PD jeden z jeho rohů navazuje na roh základů rodinného domu, leč opět se jedná o doporučenou vzdálenost. Mimoto je kontakt s rodinným domem (jeho základy) spíše marginální, většina objemu konstrukce vsakovacího tělesa má odstup.
63. Žalobce se také mylí, domnívá-li se, že není osazena retenční jímka, neboť je osazena akumulací jímka, přes odlišnost názvu plní totožnou funkci.
64. Soud dále již jen stručně odkazuje na vypořádání některých námitek, které žalobce zmínil v žalobě (a soud má pochybnosti, zda je žalobce zamýšlel jako žalobní body), které jsou však jen opakováním námitek ze správního řízení. K stavu zeleně na pozemku viz str. 10 prvostupňového rozhodnutí (bylo povoleno kácení jednoho kusu smrku a uložena náhradní výsadba, bylo vydáno stanovisko orgánu ochrany krajiny a přírody, keře nepotřebují povolení ke kácení); k použití sousedního pozemku viz str. 21 prvostupňového rozhodnutí a podmínka 13 výroku II, dle níž bude stavba prováděna pouze z pozemků stavebníka (s výjimkou stavby vjezdu a sjezdu, kde má stavebník souhlas vlastníka dotčeného pozemku); pořízení fotek stávající staveb není požadováno žádným právním předpisem, viz str. 37 prvostupňového rozhodnutí. K podobě plotu viz str. 15 napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje

rozhodnutí (a str. 38 prvostupňového rozhodnutí) – dílce Nylofor zajišťují průhlednost oplocení a působí nerušivým dojmem, nadto je řešení plotů v ulici natolik variabilní, že nelze shledat společné architektonické hodnoty; k délce opěrné zdi viz str. 16 napadeného rozhodnutí – délka je dána PD, která musí být dodržena.

65. Závěrem, soud považuje úvahy žalobce o možné podjatosti za bezpředmětné. Žalobce netvrdí, že by ve správním řízení vznesl námitku podjatosti a v rámci soudního řízení své pochyby ničím nepodložil, resp. dovozuje je z rozhodovací činnosti správních orgánů. Dle § 14 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, může k podjatosti vést výhradně poměr k věci, či poměr k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům, kteréžto žalobce ani nenaznačuje, nikoli tedy domněle chybný postup a domněle nesprávné rozhodnutí.

Závěr

66. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s. ř. s. tak učinil bez nařízení jednání (žalobce ani žalovaný nesdělili soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).
67. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
68. Soud konečně rozhodl tak, že zúčastněným osobám nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žádné z nich neuložil plnění žádných povinností, ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné (§ 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. května 2021

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje